

KAPITULNY (7) *ai*

k- (4), c- (3).

a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

sg m N kapitulny (4). ◇ A kapitulny (1). ◇ pl N m pers kapitulni (4). ◇ D kapitulnym (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „kapituła” (7) :

1. *Od znac. ‘kolegium starszych duchownych’; należący do kapituły; ecclesiasticus Murm, BartBydg; capitularis JanStat (6) : Napierwey Kápitulny ługá będzie dzwonił ná trzy godziny w onym zámknieniu ná mřzú do káplice BielKron 234v; KwiatOpis C3v; Też od tego czáfu y ná wieki Wálsały y poddáni Kościoła Wármieńskiégo którégokolwiek łtanu [...] ták náłzy Biskupi/ iáko Kápitulni w dźiesięći á w dźiesięći lat przysięgę wierności Królowi y Królestwu Polńkiému [...] będą powinni odnáwiác SarnStat 1125; to przykładamy/ [...] áby poddánym ták Biskupim iáko Kapitulnym wřzyłtkim y kozdému z ořobná było wolno [...] do Króla Iego M. áppellowác SarnStat 1127.*

W charakterystycznych połączeniach: kapitulny plac (2), poddany (2), sługa, zamek.

Szereg: »kapitulny albo kościelny« (2): Campus ecclesiasticus, [...] Cápitulny álbo koścýelni plác. Murm 27 [idem] BartBydg 21b.

2. *Od znac. ‘zgromadzenie zakonników’ (1) :*

Wyrażenie: »kapitulny czas« (1): Gdy do Słáfká łzli/włtąpili do Częłtochowey w Kapitulny czás/ gdy bywa wielka Ofiárá v mnichow BielKron 420.

ZZa